

[Nathalie Lind]

Så siger ministeren, at der var betænkeligheder hos politistyrken. Ja, dem kender jeg godt, men jeg ved også, at når vi fra mit partis side har været med til at få gennemført udvidelser af styrken, har man været taknemlig. Én ting er jeg helt sikker på, og det er, at der slet ikke har været skepsis over for udvidelser af materiellet, fornyelse af vognparken, bedre maskiner og andre ting til at lette politiets arbejde med.

Ministeren siger, at vi skal vurdere hele problemet, og det er klart. Men jeg synes, dette er påtrængende nødvendigt, og jeg synes ikke, jeg har fået svar på mit spørgsmål: hvorfor er sandhedens lys først nu gået op for socialdemokratiet?

Voigt (FP):

Jeg synes, der var to væsentlige ting i ministerens svar. Den ene var, at ministeren sagde, det ikke var hans opfattelse, at politiet nu ønskede en kraftig udvidelse af styrken. Deroverfor bliver jeg nødt til at sige til ministeren, at det ikke er det indtryk, man har fået, når politiet er trådt offentligt frem, og slet ikke i TV. Tværtimod har man her beklaget sig over, at man manglede folk netop inden for dette område.

Den anden ting, der gik igennem ministerens svar, var, at nu må vi vente og se, når tiden er inde, osv. Den melodi har vi hørt så mange gange, hr. minister. Vi har hørt den så langt tilbage som for 5 måneder siden, den 6. november, da vi havde en debat, og vi har hørt melodien i svarene på de spørgsmål, vi har stillet.

I den forbindelse vil jeg spørge ministeren, om der i de overvejelser, han nu skal gøre sig igen, og som han har sagt så tit at han vil gøre sig, også ligger – således at ministeren er økonomisk dækket ind – at der bliver indført en hæleriparagraf i narkologivivningen, og at der bliver lejlighed til for politiet at infiltrere i narkomiljøet. Er det med i ministerens vurderinger?

Sluttelig vil jeg sige ligesom spørgeren: hvornår kan vi vente at der sker noget på det område? Ministeren har jo parlamentarisk dækning for de udgifter, der er nødvendige. Hvad delen nøler ministeren så efter?

Knud Lind (FP):

Nu, hvor der tales om politiets styrkemål, vil jeg gerne spørge justitsministeren, om der på nuværende tidspunkt er mulighed for en omfordeling af arbejdsbyrden, f. eks. omflytning af arbejde til kontorpersonale, der også er ansat under politiet og justitsministeriet.

Endvidere vil jeg spørge, om en eventuel oplysningskampagne i skolerne mod hash og narkotika efter ministerens opfattelse vil få indflydelse på en mandskabsforøgelse; jeg tænker her på, om man mener, det er politiet, der skal gennemføre den undervisning ude i skolerne.

Endelig vil jeg spørge, om ministeren mener, at den betænkelighed, politiet har haft for så vidt angår øget personale, og som skulle gå på, at uddannelsen tager 3 år, ikke også går på, at politiet er bange for en ny pukke som den, man havde lige efter krigen, og som først er ved at være afviklet nu, idet man foretrækker en jævn tilgang til politiet.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Til fru Nathalie Lind tror jeg i og for sig ikke jeg kan føje meget mere om baggrunden for, at overvejelserne nu er ved at være afsluttet. Men det er de altså også til gengæld; vi er inde i den fase, som jeg vil kalde beslutningsfasen.

Jeg vil gerne understrege det, jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at jeg ønsker at se narkotikabekæmpelsen som noget, der kræver en samlet indsats og ikke, at vi alene koncentrerer os om politiets indsats eller domstolens indsats. Det har kun – delvis – et rigtigt formål at fængsle narkomaner og idømme dem straffe, hvis behandlingsapparatet også kan sørge for eller medvirke til, at den narkotikakriminalitet, de har begået, så vidt muligt ikke gentages. Tingene må ses i deres sammenhæng, og det, jeg ønsker at komme med her i løbet af foråret, er et sammenhængende forslag til en narkotikabekæmpelse.

Jeg tror, hr. Voigt misforstod det, jeg sagde. Jeg sagde ikke, at jeg havde opfattelsen af, at politiet ikke ønskede en kraftig styrkelse. Jeg har ikke hørt ønsker om nogen kraftig styrkelse, men jeg har i den senere tid hørt ønsker om en styrkelse, og det er bl. a. på grundlag af de ønsker, vores arbejde og vores overvejelser nu foregår. Jeg siger ikke, at nu må vi vente og se, og det ved hr. Voigt